

[Jørgen Estrup]

fast ved, at den fiasko, som den forrige regering havde fået lavet forlig om, måtte vi endelig ikke pille ved. Og nu er det fru Bodil Thrane, som helt klart mener, at vi burde lave det her om til en fradragsordning, men i øvrigt mener, at vi endelig må holde fast i forliget om tilskuddene. Det er mægtig logisk, og det må vi tage til efterretning.

Det ændrer altså ikke ved det forhold, at det, de to partier siger til os andre, når de siger forligsbrud, er, at i det omfang vi ikke deler denne og den foregående lovgivning op, sådan at det, der tidligere drejede sig om den private byfornyelse og altså om indføjelser af almennyttige boliger som en del af privat byfornyelse, blev udsondret af loven, så er der tale om forligsbrud. Her må man altså udsondre målerne af loven. Hvis vi gjorde det, var der jo klart ikke tale om noget forligsbrud, og så ville man ikke kunne påberåbe sig det under nogen omstændigheder, for man kan ikke forhindre en regering i at bruge bevillinger fra et finansår, hvor der ikke er forlig.

Men det, man altså siger til os, er, at fordi det teknisk er knyttet sammen i en lov, er det forligsbrud. Det er altså en form for bureaukrati, som jeg ikke synes gør de to partier ære, og som jeg synes kun kan dreje sig om, at man ønsker at lave almindelig chikane og benytte sig af et begreb som forligsbrud i tide og utide, og det er egentlig lidt for barnligt, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg stillede spørgsmålet, om ikke tiden var kommet til at tage en drøftelse og ændre de her ting til en fradragsordning i stedet for en tilskudsordning. Efterfølgende nævnte jeg, at jeg mente, der var tale om forligsbrud, så jeg lagde egentlig op til en drøftelse af, om vi burde ændre på de her ting.

Så ære eller ej, min ære er der i hvert fald ikke noget i vejen med.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Der er ikke noget at sige til, at hr. Jørgen Estrup ikke synes, der er tale om forligsbrud, for hr. Jørgen Estrup var ikke med i forliget. Men mange af os husker, hvor mange timer hr.

Jørgen Estrup var med i forliget, og at han først sprang i den allersidste time, efter at vi havde brugt dage og uger og havde strikket et forlig sammen, hvor hr. Jørgen Estrup også havde haft meget stor indflydelse. Så måtte vi lave det uden Det Radikale Venstre.

Det husker vi allesammen, og derfor er der slet ingen tvivl om, at det her er et forlig med mange af Folketingets partier. Det, der så er ændret siden, er, at vi har fået en regering, som er nok i sig selv, og som fører blokpolitik uden overhovedet at tale med andre partier. Man har nøjagtig en stemmes flertal med sig selv, og derfor gider man ikke tale med os andre. Det er den eneste ændring, der er, for et forlig er der da tale om.

Så kan man spørge, om sommerferien har gjort, at der ikke er tale om forlig længere. Der har da ikke engang været folketingsvalg. Det er da samme folketingssammensætning, vi har nu, som da vi lavede det her. Hvordan i alverden skulle en sommerferie kunne afbryde et forlig?

Men jeg kan godt forstå, at hr. Jørgen Estrup ikke synes, der er tale om et forlig, for han er udenfor. Men f.eks. Socialdemokratiet og boligministerens parti burde dog indse, at når der er så mange partier, der forhandler i ugevis for at nå frem til et resultat, så er der tale om et forlig, og det er ikke et spørgsmål om finanslovforlig eller noget andet.

Men det kan jeg forstå at regeringen ikke ønsker at diskutere, og sådan var det også under behandlingen af det forrige lovforslag. Jeg kan bare konstatere, at vi synes, det er ærgerligt, at regeringen er så meget sig selv nok og fører så konsekvent blokpolitik – nøjagtig de fire partier – og jeg opfatter det som en form for misbrug af den ene stemmes flertal, at man overhovedet ikke engang vil forhandle med os andre om forslag, som vi i den grad er involveret i. Man har ikke engang spurgt, hvad vi havde lyst til at være med til eller ikke være med til eller noget som helst andet. Man har fuldstændig på tværs af alle partier i Folketinget bare lagt noget frem, selv om der er et bredt forlig bagved. Det kan jeg forstå at regeringen synes er helt fair. Det må vi andre jo så huske, når vi engang får chancen igen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):